

Sygn. akt III AUa 380/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Szczecinie

sprawy S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 marca 2014 r. sygn. akt IV U 1843/13

oddala apelację.

SSA Urszula Iwanowska SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak

III A Ua 380/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. pismem z dnia 23 kwietnia 2013 r. poinformował S. M., że nadesłana decyzja Kierownika Urzędu Do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych pozostaje bez wpływu na wysokość świadczenia, gdyż przepisy ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidują wypłaty dodatku pieniężnego z tytułu uwięzienia za walkę o niepodległość i suwerenność Polski oraz udział w organizacji niepodległościowej, ubezpieczony pobiera dodatek kombatancki.

Decyzją z dnia 27 czerwca 2013 r., znak (...), organ rentowy na podstawie przepisów art. 13 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (j. t. Dz. U. z 2002 r., nr 42, poz. 371 ze zm.; powoływana dalej jako: ustawa o kombatantach) oraz art. 5 ust.

z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.; powoływana dalej jako: ustawa emerytalna) odmówił zaliczenia ubezpieczonemu okresów działalności kombatanckiej w wymiarze podwójnym do obliczenia wysokości świadczenia, ponieważ zgodnie z powołanymi przepisami okresy działalności kombatanckiej zalicza się w wymiarze podwójnym do okresu, od którego zależy przyznanie prawa do emerytury lub renty. Ubezpieczony nabył prawo do emerytury od 8 marca 1991 r. i udowodnił wymagany staż pracy.

Decyzją z dnia 30 października 2013 r., znak (...), organ rentowy uwzględnił do okresów składkowych okresy działalności kombatanckiej od 2 sierpnia 1951 r. do 5 października 1951 r. i od 14 grudnia 1961 r. do 31 grudnia 1961 r., tj. te, które nie zbiegają się w czasie z uprzednio uznanymi okresami składkowymi. Okres działalności kombatanckiej od 6 października 1951 r. do 13 grudnia 1961 r. został już wcześniej zaliczony do okresów składkowych. Przeliczenie świadczenia z tego tytułu nastąpiło za okres 3 lat wstecz tj. od 1 października 2010 r. Wysokość emerytury wyniosła 1.578,41 zł. Emeryturę zmniejszono do połowy tj. do kwoty 883,14 zł.

Kolejną decyzją z dnia 30 października 2013 r., znak (...), organ rentowy przeliczył rentę i zwiększył świadczenie o połowę emerytury, tj. o kwotę 883,14 zł. W decyzji tej określono wyrównanie świadczenia za okres 3 lat wstecz, tj. od 1 października 2010 r. i wysokość odsetek.

W odwołaniach od powyższych decyzji S. M. domagał się przeliczenia emerytury i renty zarzucając nieprawidłowe zaliczenie okresów działalności kombatanckiej do okresów składkowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując uzasadnienie jak w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy zarządził połączenie spraw z powyższych odwołań w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 12 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie od decyzji z dnia 23 kwietnia 2013 r., znak (...) (punkt 1), oddalił odwołanie od decyzji z dnia 27 czerwca 2013 r., znak (...) (punkt 2), oddalił odwołanie od decyzji z dnia 30 października 2013 r., znak (...) (punkt 3) oraz oddalił odwołanie od decyzji z dnia 30 października 2013 r., znak (...) (punkt 4).

Powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

W dniu 8 marca 1991 r. ubezpieczony S. M. zgłosił wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączył pismo Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce z dnia 31 grudnia 1990 r., w którym stwierdzono okres odbywania kary pozbawienia wolności od 6 października 1951 r. do 13 grudnia 1961 r. i fakt zatrudnienia w trakcie pobytu w więzieniu w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto ubezpieczony udowodnił okres zatrudnienia u ojca od 31 lipca 1947 r. do 1 sierpnia 1951 r. w Zakładzie (...) w B.. Decyzją z dnia 6 maja 1991 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia 1 lipca 1991 r. W decyzji przyznającej świadczenie przyjęto 40 lat zatrudnienia, choć udowodniony okres zatrudnienia wynosił 40 lat, 11 miesięcy i 17 dni.

W decyzji z dnia 25 października 1991 r. o rewaloryzacji świadczenia do wyliczenia świadczenia przyjęto okres 40 lat okresów składkowych. Uwzględnione wówczas okresy to:

- okres zatrudnienia od 31 lipca 1947 r. do 1 sierpnia 1951 r. w Zakładzie (...) w B.,
- okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy od 6 października 1951 r. do 13 grudnia 1961 r. w czasie odbywania kary pozbawienia wolności (pokrywający się z okresem działalności kombatanckiej),
- okres zatrudnienia od 29 maja 1962 r. do 30 lipca 1966 r. w Fabryce (...) w K.,
- okres prowadzenia działalności gospodarczej od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1971 r.,

- okres zatrudnienia od 8 listopada 1971 r. do 31 lipca 1985 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w K.,
- okres zatrudnienia od 10 września 1985 r. do 31 grudnia 1985 r. w Fabryce (...) w K.,
- okres zatrudnienia od 13 stycznia 1986 r. do 30 czerwca 1991 r. w Przedsiębiorstwie (...) w K..

W dniu 12 lutego 1992 r. ubezpieczony przedłożył zaświadczenie Urzędu Do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 31 grudnia 1991 r., w którym wykazano okres działalności kombatanckiej z tytułu uwięzienia z przyczyn politycznych od października 1951 r. do grudnia 1961 r. W oparciu o powyższe zaświadczenie organ rentowy decyzją z dnia 25 maja 1992 r. przyznał do emerytury dodatek kombatancki i ryczałt energetyczny za okres 3 miesięcy wstecz od daty zgłoszenia wniosku, tj. od 1 listopada 1991 r. Ponieważ okres działalności kombatanckiej wykazany w zaświadczeniu pokrywał się z wcześniej uznanym już okresem składkowym - okresem zatrudnienia w czasie odbywania kary pozbawienia wolności - udokumentowanie działalności kombatanckiej pozostawało bez wpływu na wymiar uznanych okresów składkowych.

Decyzją z dnia 10 stycznia 1996 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty w związku z pobytem w miejscach odosobnienia. Jednocześnie ustalono prawo do zabiegu renty z emeryturą w wysokości 50% świadczenia i ustalono dalsze prawo do ryczałtu energetycznego i dodatku kombatanckiego.

W dniu 2 czerwca 2000 r. ubezpieczony dostarczył zaświadczenie Urzędu Do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych potwierdzające okres działalności kombatanckiej od stycznia 1950 r. do października 1951 r. z tytułu działalności w organizacji niepodległościowej oraz od października 1951 r. do grudnia 1961 r. z tytułu uwięzienia za walkę o niepodległość i suwerenność Polski. W zaświadczeniu tym potwierdzono zatem oprócz dotychczas uwzględnionego okresu z tytułu pobytu w więzieniu od października 1951 r. do grudnia 1961 r. nowy okres z tytułu z tytułu działalności w organizacji niepodległościowej stycznia 1950 r. do października 1951 r. Okres ten częściowo zbiega się z okresem zatrudnienia w Zakładzie (...) w B. od 31 lipca 1947 r. do 1 sierpnia 1951 r.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. ubezpieczony zgłosił wniosek o przeliczenie emerytury i renty poprzez zaliczenie w wymiarze podwójnym okresów działalności kombatanckiej. Do wniosku dołączył decyzję Kierownika Urzędu Do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 18 kwietnia 2000 r. przyznającą uprawnienia kombatanckie z tytułu działalności w organizacji niepodległościowej od stycznia 1950 r. do października 1951 r. oraz uwięzienia za walkę o niepodległość i suwerenność Polski od października 1951 r. do grudnia 1961 r.

Organ rentowy udzielił odpowiedzi pismem z dnia 23 kwietnia 2013 r.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego oraz przepisów prawa poniżej powołanych Sąd Okręgowy uznał odwołania za niezasadne.

Na wstępie sąd pierwszej instancji zaznaczył, że uznał - podobnie jak S. M. - że pismo organu rentowego z dnia 23 kwietnia 2013 r. jest w istocie decyzją rozstrzygającą o braku uprawnień ubezpieczonego do przeliczenia emerytury w związku ze zgłoszonym wnioskiem o przeliczenie emerytury i renty poprzez zaliczenie w wymiarze podwójnym okresów działalności kombatanckiej. Sąd meriti miał na uwadze, że zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2001 r., SAB 34/01 (LEX nr 79247) o uznaniu danego aktu za decyzję lub postanowienie przesądza jego treść a nie nazwa (forma). Użycie tej czy innej nazwy bądź jej nieużycie nie ma znaczenia dla charakter prawnego danego aktu jako orzeczenia, jeżeli jest to akt rozstrzygający co do istoty indywidualnej sprawy należącej do właściwości organów administracji państwowej lub w inny sposób lub w inny sposób kończący postępowanie w danej instancji (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., III ARN 12/94, OSNP 1994/3/35 czy wyrok NSA z dnia 21 lutego 1994 r., I SAB 54/93, OSP 195/11/222).

Następnie Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony w toku postępowania z odwołania od powyższej decyzji i w odwołań od dalszych decyzji z dnia 27 czerwca 2013 r. i z 30 października 2013 r. zarzucał nieprawidłowe zaliczenie okresów działalności kombatanckiej do okresów składkowych.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do wniosku ubezpieczonego o przeliczenie emerytury i renty poprzez zaliczenie w wymiarze podwójnym okresów działalności kombatanckiej sąd pierwszej instancji uznał to żądanie za niezasadne i wskazał, że zarówno w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin - art. 13 ust. 6 ustawy (Dz. U. nr 40, poz. 267 ze zm.), ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewalforyzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytury i rent oraz o zmianie niektórych innych ustawy - art.6 ust. 4 pkt 2 ustawy (Dz. U. nr 104, poz.450 ze zm.), jak i ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanckich oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego - art. 13 (j. t. Dz. U. z 2012 r., poz. 400) określono, że okresy działalności kombatanckiej dolicza się w wymiarze podwójnym do okresu, od którego zależy przyznanie emerytury lub renty, przy ustalaniu prawa do świadczeń. Zasada ta utrzymana została w ustawie emerytalnej - art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy.

Dalej sąd pierwszej instancji podniósł, że ubezpieczony w dacie ubiegania się o emeryturę (8 marca 1991 r.) posiadał okres zatrudnienia wystarczający do nabycia prawa do świadczenia emerytalnego, a zatem nie było możliwości doliczenia okresów działalności kombatanckiej w wymiarze podwójnym na podstawie art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego zaliczenia okresów działalności kombatanckiej do okresów składkowych sąd meriti zaznaczył, że po wydaniu decyzji z dnia 30 października 2013 r. przeliczającej świadczenia nie znajduje on obecnie uzasadnienia. Mając na uwadze cały przebieg postępowania przed organem rentowym od chwili złożenia wniosku o emeryturę po wydanie przez ten organ zaskarżonych w niniejszym postępowaniu decyzji, po uwzględnieniu wszystkich udowodnionych okresów sąd ten podkreślił, że łączny okres składkowy ubezpieczonego uwzględniany przy obliczaniu wysokości świadczenia wynosi 41 lat, 2 miesiące i 10 dni.

Następnie Sąd Okręgowy wskazał, że oceniając materiał dowodowy sprawy uznał, iż okoliczności sporne zostały w dostatecznym stopniu wyjaśnione i nie zachodzi przypadek wymagający wiadomości specjalnych (art. 278 § 1 k.p.c.), dlatego też oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, który miałby przeliczyć emeryturę od 1991 r. i rentę od 1996 r.

Jednocześnie sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i ma ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Zakres badania legalności decyzji wyznacza jej treść. Nadto sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych są rozpoznawane w postępowaniu odrębnym przewidującym szczególne uregulowania. W sprawach tych droga sądowa rozpoczyna się - po zakończeniu postępowania administracyjnego przed organem rentowym - wniesieniem odwołania od decyzji tego organu. Skoro postępowanie sądowe poprzedzone jest decyzją organu administracyjnego - orzeczeniem, które jednocześnie stanowi wyraz stanowiska tego organu jako strony, to przeniesienie sprawy na drogę sądową celem rozstrzygnięcia o uprawnieniach wnioskodawcy do świadczeń musi koncentrować się na okolicznościach między stronami spornych. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać oceny wszelkich poprzednich działań organu rentowego (bez wskazywania konkretnych decyzji). Sąd orzeka według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.) i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem do świadczenia opisanego we wniosku, to jednak - o czym już wspomniano - w wyroku odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 477¹⁰ k.p.c. i art. 477^{14a} k.p.c.).

Z tych motywów sąd pierwszej instancji działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania ubezpieczonego od wszystkich zaskarżonych w postępowaniu decyzji.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie w całości nie zgodził się S. M., który w wywiedzionej apelacji wniósł o:

- jego i orzeczenie, wliczenie do emerytury całego okresu działalności kombatanckiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach z tytułu posiadania statusu inwalidy wojennego, w tym również okresu od 1 stycznia 1950 r. do 1 sierpnia 1951 r.,
- zasądzenie kosztów postępowania sądowego zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych ewentualnie
- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelujący między innymi podniósł, że organ rentowy nieprawidłowo nie zaliczył mu do okresu składkowego całego okresu działalności kombatanckiej wynikającej z zaświadczenia Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych (nie zaliczony został okres od 1 stycznia 1950 r. do 1 sierpnia 1951 r., tj. okres, który zbiegł się w czasie z innym okresem składkowym) jako okresu bardziej korzystnego - zaliczanego w wymiarze podwójnym do obliczenia wysokości świadczenia (zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz art. 5 ust. 3 ustawy emerytalnej).

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego okazała się nieuzasadniona.

Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także zarzutów podniesionych w apelacji prowadzi zdaniem Sądu Apelacyjnego do wniosku, że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także zarzutów podniesionych w apelacji prowadzi zdaniem Sądu Apelacyjnego do wniosku, że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy. W przedmiotowej sprawie sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, który praktycznie między stronami jest bezsporny, oparty na dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego. Dlatego też Sąd Apelacyjny podziela w całości ustalenia faktyczne, a także rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i przyjmuje je za własne, co czyni zbytecznym ich ponowne szczegółowe przytaczanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776 oraz z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, LEX nr 585720 i z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, LEX nr 558303). Rozpoznając sprawę sąd pierwszej instancji nie naruszył tak norm prawa materialnego, jak i zasad postępowania, które uzasadniałyby uwzględnienie wniosków apelacji.

W niniejszej sprawie ubezpieczony domaga się podwyższenia wysokości emerytury poprzez zaliczenie do stażu emerytalnego okresu jego działalności kombatanckiej od 1 stycznia 1950 r. do 1 sierpnia 1951 r. w podwójnym wymiarze, zamiast dotychczas uwzględnianego a równoległego okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w B.. Powołał się przy tym na zaświadczenie Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 27 kwietnia 2000 r. Jednocześnie w sprawie niewątpliwym jest, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych po wydaniu decyzji z dnia 30 października 2013 r. uwzględnił w wymiarze okresów składkowych ubezpieczonego wszystkie okresy działalności kombatanckiej, które nie pokrywały się z innymi okresami składkowymi.

Ubezpieczony udowodnił bowiem okres działalności kombatanckiej;

- od stycznia 1950 r. do października 1951 r.
- od października 1951 r. do grudnia 1961 r.

Natomiast organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu cały powyższy okres w następujący sposób, jako:

- okres zatrudnienia od 31 lipca 1947 r. do 1 sierpnia 1951 r. w Zakładzie (...) w B. (decyzja z dnia 6 maja 1991 r.),
- okres działalności kombatanckiej od 2 sierpnia 1951 r. do 5 października 1951 r. (decyzja z dnia 30 października 2013 r.),
- okres odbywania kary pozbawienia wolności w czasie, które był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 6 października 1951 r. do 13 grudnia 1961 r. (decyzja z dnia 6 maja 1991 r.),
- okres działalności kombatanckiej od 14 do 31 grudnia 1961 r. (decyzja z dnia 30 października 2013 r.).

Art. 13 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach stanowi, że okresy, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz w art. 2-4, zalicza się w wymiarze podwójnym do okresu, od którego zależy przyznanie emerytury lub renty - na zasadach określonych w ustawie o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw – obecnie przepisy ustawy emerytalnej, na mocy art. 192 tej ustawy.

Powołana wyżej ustawa rewaloryzacyjna z dnia 17 października 1991 r., w art. 2 ust. 1 pkt. 3a stanowiła, że przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń uwzględnia się następujące okresy, zwane dalej okresami składkowymi – okresy działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz okresy podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określone w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Natomiast od dnia 1 stycznia 1999 r. na skutek wejścia w życie ustawy emerytalnej zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt. 1 tej ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty okresy działalności kombatanckiej oraz działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz okresy podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 - uwzględnia się w wymiarze podwójnym. Zatem, aktualne brzmienie art. 13 ustawy o kombatantach odpowiada brzmieniu art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy emerytalnej, który z kolei wskazuje, że podwójny wymiar okresu działalności kombatanckiej uwzględnia się tylko przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty, ale już nie przy ustalaniu wysokości tych świadczeń. Na taki sens – poza wykładnią literalną – wskazuje także wykładnia systemowa i funkcjonalna art. 5 ustawy emerytalnej. Przepis ten bowiem reguluje jakie okresy należy uwzględniać przy ustaleniu prawa i wysokości emerytury lub renty (ust. 1 i 2), a jakie tylko przy ustaleniu prawa do tych świadczeń (ust. 3). Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że zarówno organ rentowy, jak i sąd pierwszej instancji przyjęły prawidłową wykładnię art. 13 ustawy o kombatantach uznając, że okres deportacji ubezpieczonego nie podlega podwójnemu uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości emerytury. Dlatego też prawidłowo organ rentowy zalicza okres ten przy ustalaniu okresów ubezpieczenia - w podwójnym wymiarze oraz przy ustalaniu wysokości świadczenia - w wymiarze niepodwojonym.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że cały dochodzony przez ubezpieczonego okres jego działalności kombatanckiej został już uwzględniony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wymiarze okresów składkowych, a brak podstaw prawnych do zaliczenia w miejsce okresu składowego – zatrudnienia w Zakładzie (...) w B. okresu działalności kombatanckiej. Jednocześnie należy podkreślić, że taka zamiana nie wypłynęła by na wysokość świadczenia ubezpieczonego, skoro okresy działalności kombatanckiej można zaliczyć w podwojonym wymiarze tylko do ustalenia okresu potrzebnego do nabycia uprawnień emerytalno-rentowych, a nie przy ustalaniu ich wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do wydania orzeczenia zgodnego z wnioskiem apelacji i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił ją jako nieuzasadnioną w całości.

SSA Urszula Iwanowska SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak